

พระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ.2542

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.2542"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ธุรกิจ" หมายความว่า กิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงกิจการอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

"การเงิน" หมายความว่า การธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วย การธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุนและธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และธุรกิจหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

"ผู้ประกอบการธุรกิจ" หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อจำหน่าย หรือผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่าย ต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

"สินค้า" หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของ "บริการ" หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การ ให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทน เป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

"ราคา" หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการ ให้บริการด้วย

"ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด" หมายความว่า ผู้ประกอบ ธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใด บริการหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดและยอดขายเกินกว่าที่คณะกรรมการ กำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้โดยให้พิจารณาสภาพการแข่งขันของตลาดด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

- (1) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น
- (2) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ
- (3) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมีวัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การเกษตรกร
- (4) ธุรกิจตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ซึ่งอาจกำหนดให้ยกเว้น การใช้บังคับทั้งฉบับ หรือแต่เฉพาะบทบัญญัติหนึ่งบทบัญญัติใดของพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในส่วนที่เป็นกิจการในทางการเงิน ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังรักษาการร่วมกัน และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้และออกประกาศตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวง พาณิชย์เป็นรองประธานกรรมการ ปลัด กระทรวงการคลังและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบริหารธุรกิจหรือการบริหารราชการแผ่นดิน มีจำนวนไม่น้อยกว่าแปด คนแต่ไม่เกินสิบสองคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยต้องแต่งตั้งจากผู้ทรง คุณวุฒิภาคเอกชนไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการเป็น กรรมการและเลขานุการ การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา 7 ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการต้องไม่เป็น ข้าราชการการเมือง ผู้ ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรง ตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรค การเมือง

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) ประกาศกำหนดส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขายของธุรกิจใดที่ถือ ว่าผู้ประกอบการ ธุรกิจ ที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว เป็นผู้ประกอบ ธุรกิจ ซึ่งมีอำนาจ เหนือตลาด
- (3) พิจารณาเรื่องร้องเรียนตาม **มาตรา 18** (5)
- (4) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บหรือนำสินค้าไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบ หรือตรวจวิเคราะห์ตาม **มาตรา 19** (3)
- (5) ออกประกาศกำหนดส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวน สิทธิพิเศษตาม **มาตรา 26** วรรคสอง

(6) สั่งการตาม **มาตรา 30** และ **มาตรา 1** ให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไข เปลี่ยนแปลงการกระทำ

(7) ออกประกาศกำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ขออนุญาต กระทำการรวมธุรกิจ หรือร่วมกันลดหรือจำกัดการแข่งขันตาม **มาตรา 35**

(8) พิจารณาคำขออนุญาตกระทำการรวมธุรกิจ หรือร่วมกันลดหรือ จำกัดการแข่งขัน ที่ยื่นตาม **มาตรา 35**

(9) เชิญบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

(10) สอดส่องและเฝ้าระวังคณะกรรมการสอบสวนในการสอบสวน การกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(11) กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการดำเนินการของพนักงาน เจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์ใน การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้

(12) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ

(13) พิจารณาดำเนินคดีอาญาตามที่ผู้เสียหายร้องทุกข์ตาม **มาตรา 55**

มาตรา 9 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม **มาตรา 6** มีวาระอยู่ในตำแหน่ง คราวละสองปี เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการ แต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อ ดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้าไปรับหน้าที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้ง อีกได้แต่จะแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 10 ให้นำความใน **มาตรา 75** **มาตรา 76** **มาตรา 77** **มาตรา 78** **มาตรา 79** **มาตรา 80** **มาตรา 81** **มาตรา 82** และ **มาตรา 83** แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 มาใช้บังคับกับ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การพ้นจากตำแหน่งกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิและการประชุมของคณะกรรมการ โดยอนุ โฉม และให้กรรมการผู้ทรง คุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อมี ลักษณะต้องห้ามตาม **มาตรา 7** ด้วย

มาตรา 11 คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและ เสนอความเห็นใน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ ได้รับมอบหมายแล้วรายงานต่อ คณะกรรมการก็ได้

มาตรา 12 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะ เรื่องขึ้นคณะหนึ่ง หรือหลายคณะ โดยในแต่ละคณะประกอบด้วยผู้ทรง คุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และมีความรู้และ ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เช่น นิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี หรือการบริหารธุรกิจ มีจำนวน ไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกิน หกคน เป็นอนุกรรมการและให้ผู้แทนกรรมการค้า ภายในเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธาน
อนุกรรมการ

มาตรา 13 ให้คณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องมีหน้าที่พิจารณา เสนอความเห็นต่อ
คณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย เรื่องดังต่อไปนี้

(1) เรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือตลาด การรวมธุรกิจ การลดหรือการ
จำกัดการแข่งขันตาม มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 และ มาตรา 29

(2) การพิจารณาคำขออนุญาตให้มีการรวมธุรกิจ การลดหรือจำกัด การแข่งขัน
ตาม มาตรา 37

(3) เรื่องอื่นตามที่คณะกรรมการขอให้พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างไร อย่างหนึ่งตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย

เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะ เรื่องอาจเสนอ
ความเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะ เรื่องมีอำนาจมี
หนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการ
พิจารณาได้

มาตรา 14 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนขึ้นคณะ หนึ่งหรือหลาย
คณะ โดยในแต่ละคณะประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ ทางคดีอาญาหนึ่งคน ซึ่งแต่งตั้ง
จากข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการ อัยการ และข้าราชการซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทาง
เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือการบัญชี อีกไม่เกินสี่คนเป็น
อนุกรรมการ และให้ผู้แทนกรมการค้าภายในเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ
ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยว กับการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้ เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา
ต่อไป ให้คณะกรรมการสอบสวนเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน อนุกรรมการ

มาตรา 15 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและ อนุกรรมการการ
สอบสวนตาม มาตรา 14 มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

มาตรา 16 ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นควรสั่งฟ้องไปยัง พนักงานอัยการ การแย้ง
คำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามความใน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ประธาน
กรรมการเป็นผู้ใช้ อำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่ กรณี

มาตรา 17 ให้นำความใน มาตรา 9 และ มาตรา 10 มาใช้บังคับกับ คณะอนุกรรมการ
คณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง และคณะ อนุกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

มาตรา 18 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ขึ้นในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอธิบดีกรมการค้าภายใน เป็นเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของ สำนักงานและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ และ คณะอนุกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง

(2) กำหนดระเบียบเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของสำนักงาน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(3) ติดตามความเคลื่อนไหวและสอดส่องพฤติกรรมของผู้ประกอบ ธุรกิจแล้วรายงานต่อ คณะกรรมการ

(4) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และพฤติกรรม ในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการ ป้องกันการใช้อำนาจเหนือตลาด การรวมธุรกิจ การลดและการจำกัดการ แข่งขันในการประกอบธุรกิจต่อคณะกรรมการ

(5) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ นี้และพิจารณา กลับกรองเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตาม ระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

(6) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติ หน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(7) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ และมติของคณะกรรมการ และ ปฏิบัติการตามที่ คณะกรรมการ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือคณะ อนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง มอบหมาย

มาตรา 19 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อ ตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่ รับซื้อ สถานที่เก็บ สินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของ บุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันสมควร สงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดพยานหลักฐานหรือทรัพย์สินที่อาจจับได้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดย ไม่ต้องมีหมายค้นในกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในสถานที่

(ข) บุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นสมควรสงสัยว่าได้ซุกซ่อนในสถานที่

(ค) เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าพยานหลักฐาน หรือทรัพย์สิน ที่อาจริบได้ตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในสถานที่ ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควร เชื่อว่า เนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้พยานหลักฐานหรือ ทรัพย์สินจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของสถานที่ และการจับนั้นมีหมาย จับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติตามหน้าที่จำเป็น

(3) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจ สอบหรือตรวจวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(4) อาัยด์เอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการ ตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 20 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่ง เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 21 ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร ประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 22 หนังสือเรียกตาม มาตรา 13 วรรคสาม มาตรา 19 (1) หรือ มาตรา 44 (3) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ ทำการของบุคคล ซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่งตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่บุคคลซึ่งระบุ ไว้ในหนังสือเรียก ปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียกโดยปราศจากเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจไปเป็นพยาน เพื่อวางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้น แต่ถ้าไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ ทำการของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือสถานที่ทำการนั้นก็ได้อ และ ถ้าไม่พบบุคคลใดหรือพบแต่ไม่มีบุคคลโดยยอมรับไว้แทนให้ปิดหนังสือเรียก นั้นไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ ทำการ นั้น ต่อหน้าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ไปเป็นพยาน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าบุคคล
ซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกได้รับหนังสือเรียกนั้นแล้ว ถ้าเป็นการปิดหนังสือเรียกให้ถือว่าได้รับ
หนังสือเรียกนั้นเมื่อครบกำหนดห้าวัน นับแต่วันปิดหนังสือเรียก แต่ถ้าเป็นการส่งโดยทางไปรษณีย์
ลงทะเบียน ตอบรับให้ถือว่าได้รับหนังสือเรียกนั้นเมื่อครบกำหนดห้าวันนับแต่วันรับ

มาตรา 23 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ กรรมการพิจารณา
อุทธรณ์ อนุกรรมการ เลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 24 เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามความในประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การจับกุมผู้กระทำความผิดให้กระทำได้โดยไม่ต้องมีหมายจับเมื่อ ปรากฏว่ามีการ
กระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอื่นที่ประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับได้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ

มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการ ในลักษณะอย่าง
ใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่าง ไม่เป็นธรรม
- (2) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่เป็นการบังคับโดยทางตรงหรือโดย ทางอ้อมอย่างไม่
เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นลูกค้าของตนต้อง จำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือ
การจำหน่ายสินค้าหรือต้องจำกัด โอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ
หรือในการ จัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น
- (3) ระวัง ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การ
นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้าเพื่อลด
ปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการ ของตลาด
- (4) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการรวมธุรกิจ อันอาจก่อให้เกิดการ
ผูกขาดหรือความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุ
เบกษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

การประกาศกำหนดของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่าจะให้ บังคับแก่การรวม
ธุรกิจที่มีผลให้มีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์ไม่น้อย
กว่าจำนวนเท่าใด

การรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

(1) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจ หนึ่งคงอยู่และธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลง หรือเกิดเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น

(2) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วน of ธุรกิจอื่นเพื่อควบคุม นโยบายการบริหาร ธุรกิจ การ อำนวยการ หรือ การจัดการ

(3) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วน of ธุรกิจอื่นเพื่อควบคุม นโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการ การขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ผู้ประกอบธุรกิจยื่นคำขอต่อคณะกรรมการ การตาม **มาตรา 35**

มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจอื่น กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่ง หรือบริการใดบริการหนึ่งในลักษณะ ใดๆ อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) กำหนดราคาขายสินค้าหรือบริการเป็นราคาเดียวกัน หรือตามที่ ตกลงกัน หรือ จำกัดปริมาณการขายสินค้าหรือบริการ

(2) กำหนดราคาซื้อสินค้าหรือบริการเป็นราคาเดียวกัน หรือตามที่ ตกลงกัน หรือ จำกัด ปริมาณ การ รับ ซื้อ สินค้า หรือ บริการ

(3) ทำความตกลงร่วมกันเพื่อเข้าครอบครองตลาดหรือควบคุมตลาด

(4) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่ง ได้รับการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่ง เข้าแข่งขันราคาในการประมูล หรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ

(5) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายหรือลด การจำหน่าย สินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดลูกค้าที่ผู้ประกอบ ธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่ายสินค้า หรือบริการให้ได้โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะ ไม่จำหน่ายสินค้าหรือบริการนั้นแข่งขัน

(6) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะซื้อสินค้าหรือ บริการได้ หรือ กำหนดตัวผู้ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจจะซื้อสินค้าหรือบริการได้

(7) กำหนดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละราย จะผลิต ซื้อ จำหน่าย หรือบริการ เพื่อจำกัดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการ ของตลาด

(8) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิต จำหน่าย หรือให้บริการ โดยจำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น

(9) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้า หรือให้บริการ อย่าง เดียว กัน หรือ ปร ะ เภ ท เดียว กัน

(10) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่าย สินค้าหรือการ บริการ เพื่อให้ปฏิบัติ เป็น แบบ เดียว กัน หรือ ตาม ที่ ตกลง กัน

ในกรณีที่มีความจำเป็นทางธุรกิจที่ต้องกระทำการตาม (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) ในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการยื่น คำขออนุญาตต่อคณะกรรมการตาม มาตรา 35

มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับ ผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะเป็นโดย ทางสัญญา นโยบาย ความเป็นหุ้นส่วน การถือหุ้นหรือมีความสัมพันธ์ใน ลักษณะอื่นใดทำนองเดียวกัน ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้บุคคลซึ่ง อยู่ใน ราชอาณาจักรที่ประสงค์จะซื้อสินค้าหรือบริการมาใช้เอง ต้องถูกจำกัด โอกาสในการเลือก ซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่นอก ราชอาณาจักรโดยตรง

มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันมิใช่การ แข่งขันโดยเสรีอย่าง เป็นธรรมและมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ขัดขวาง กีดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบ ธุรกิจของผู้ประกอบ ธุรกิจอื่นหรือเพื่อมิให้ผู้อื่นประกอบธุรกิจ หรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจ

มาตรา 30 ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบ ธุรกิจซึ่งมีอำนาจ เหนือตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดเกินกว่าร้อยละสิบห้า ระบุ หัก หรือเปลี่ยนแปลงการมีส่วนแบ่ง ตลาด ในการนี้คณะกรรมการ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติ ไว้ได้ ด้วยก็ได้

มาตรา 31 ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืน มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 หรือ มาตรา 29 ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจ ระบุ หัก หรือแก้ไข เปลี่ยนแปลงการกระทำดังกล่าวได้ ในการนี้คณะกรรมการจะกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการ ปฏิบัติไว้ใน คำสั่งด้วย ก็ได้ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง ดังกล่าวให้มีสิทธิ อุทธรณ์ได้ตาม มาตรา 46

ผู้ประกอบธุรกิจจะเรียกร้องค่าเสียหายจากคณะกรรมการเพราะเหตุ ที่คณะกรรมการมี คำสั่งตามวรรคหนึ่งมิได้

มาตรา 32 ในการพิจารณากรณีตาม มาตรา 31 คณะกรรมการต้อง เปิดโอกาสให้ผู้ ประกอบธุรกิจ อนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง อนุกรรมการสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง เกี่ยวข้องชี้แจงและแสดง พยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามสมควร

ในการมีคำสั่งตาม มาตรา 31 คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่ง ทั้งในปัญหา ข้อเท็จจริง และ ข้อกฎหมายและ ลงลายมือชื่อ ของ กรรมการ ที่ พิจารณา การแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง ให้กระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ คณะ กรรมการมีคำสั่ง และให้นำความใน มาตรา 22 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 33 ผู้ได้รับคำสั่งตาม มาตรา 31 ต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เว้นแต่ศาลหรือ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งหรือให้ ยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการ

มาตรา 34 ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ประกอบธุรกิจใดมีความผิด ตาม **มาตรา 25** **มาตรา 26** **มาตรา 27** **มาตรา 28** หรือ **มาตรา 29** ให้ศาล มีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนั้น ระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำ ดังกล่าวด้วย

มาตรา 35 ผู้ประกอบธุรกิจใดประสงค์จะขออนุญาตกระทำการตาม **มาตรา 26** หรือ **มาตรา 27** (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) ให้ยื่นคำขอ อนุญาตตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการการ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา คำขออนุญาตอย่างน้อยต้อง

- (1) มีเหตุผลและความจำเป็นในการกระทำ
- (2) ระบุวิธีดำเนินการ
- (3) กำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการ

มาตรา 36 ในการพิจารณาคำขอตาม **มาตรา 35** ให้คณะกรรมการ ดำเนินการให้เสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ ทั้งนี้ ต้องเปิด โอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจ อนุกรรมการ เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบ คำชี้แจงของ ตนตามสมควร

ในกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจจะพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนด เวลาดามวรรคหนึ่ง ได้คณะกรรมการจะขยายเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสิบ ชั่วโมง แต่ต้องบันทึกแสดงเหตุผลและความ จำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ใน การพิจารณาวินิจฉัยด้วย

มาตรา 37 เมื่อคณะกรรมการได้สอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ อนุญาตตาม **มาตรา 35** ของผู้ประกอบธุรกิจใดมีความจำเป็นตามควรทาง ธุรกิจเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการ ประกอบธุรกิจไม่เกิดความเสียหาย ต่อเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง และไม่กระทบประโยชน์สำคัญอัน ควรสมควรได้ ของผู้บริโภคส่วนรวม ให้คณะกรรมการสั่งอนุญาตเป็นหนังสือให้แก่ ผู้ประกอบ ธุรกิจนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้แจ้งคำสั่งเป็น หนังสือไปยังผู้ประกอบธุรกิจนั้น โดยไม่ชักช้า

ในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลา หรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้ และเมื่อเห็น ว่าภาวะเศรษฐกิจ ข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรม ที่คณะกรรมการอาศัยเป็นหลัก ในการพิจารณาอนุญาตเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการจะแก้ไข เพิ่มเติมหรือ ยกเลิกระยะเวลาหรือเงื่อนไขดังกล่าวในเวลาใดก็ได้

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับคำสั่งของคณะกรรมการและไม่เห็นด้วยกับ คำสั่งดังกล่าวให้ มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตาม **มาตรา 46**

มาตรา 38 คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่งอนุญาตหรือไม่ อนุญาตตาม **มาตรา 37** ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและลงลาย มือชื่อของกรรมการที่พิจารณา และให้นำ ความใน **มาตรา 32** **วรรคสาม** มา ใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 39 ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตาม **มาตรา 37** ต้องดำเนิน ธุรกิจภายใต้ ขอบเขตระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมี อำนาจเพิกถอนคำสั่ง อนุญาตตาม **มาตรา 37** ทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะ กำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 40 ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการฝ่าฝืน **มาตรา 25** **มาตรา 26** **มาตรา 27** **มาตรา 28** หรือ **มาตรา 29** มีอำนาจฟ้องคดี เรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้นได้ ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคหรือสมาคมตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจ ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิก ของสมาคมได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา 41 การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตาม **มาตรา 40** ถ้ามิได้นำคดี ผู้ศาลภายในกำหนด หนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้ รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาล เป็นอันสิ้นไป

มาตรา 42 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมี ความรู้และประสบการณ์ทางนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ หรือการบริหารราชการ แผ่นดิน มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลือกกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนหนึ่ง เป็นประธาน กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้อธิบดีกรมการค้าภายในแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าภายใน เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 43 ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ต้องไม่มี ลักษณะต้องห้ามตาม **มาตรา 7** และจะเป็นกรรมการในคณะกรรมการมิได้

มาตรา 44 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ตาม **มาตรา 47** วรรคหนึ่ง
- (2) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตาม **มาตรา 31** หรือ **มาตรา 37**
- (3) มีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หรือพยานหลักฐาน

เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

- (4) มีคำสั่งทุเลาการปฏิบัติการตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม **มาตรา 31** หรือ

มาตรา 37

มาตรา 45 ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีวาระดำรงตำแหน่งคราว ละสี่ปี ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบสองปี ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ออกจาก ตำแหน่งจำนวนสามคนโดย วิธีจับฉลากและให้ถือว่าการออกจากตำแหน่ง โดยการจับฉลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่ง

ตามวาระให้นำความใน มาตรา 9 วรรคสาม และ มาตรา 10 มาใช้บังคับกับคณะ กรรมการพิจารณา
อุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา 46 การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตาม มาตรา 31 และ มาตรา 37 ให้ผู้ซึ่ง
ได้รับคำสั่งยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ
คำสั่งของคณะกรรมการ

มาตรา 47 หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ การพิจารณาอุทธรณ์
ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้
เสร็จสิ้น ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือ ไปยังผู้
อุทธรณ์ และให้นำความใน มาตรา 36 และ มาตรา 38 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นที่สุด
ในที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็น ประการใดให้คณะกรรมการและผู้
ประกอบธุรกิจปฏิบัติตามนั้น

มาตรา 48 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญ เฉพาะเรื่อง
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตาม มาตรา 13 วรรคสาม มาตรา 19 (1)
หรือ มาตรา 44 (3) แล้วแต่ กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 49 ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา 19 (2) (3) หรือ
(4) หรือ มาตรา 22 ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง
ปรับ

มาตรา 50 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา 20 ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสอง พันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 51 ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 หรือไม่ปฏิบัติ
ตาม มาตรา 39 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และในกรณีที่กระทำความผิด จำต้องระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา 52 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม มาตรา 30 มาตรา 31 หรือคำ
วินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม มาตรา 47 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสาม
ปีหรือปรับตั้งแต่สองล้านบาท ถึงหกล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่
ยังฝ่าฝืน อยู่

มาตรา 53 ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงาน ของผู้ประกอบการ
อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจ จะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือ
ล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน

หนึ่ง แส่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการ หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเปิดเผย ข้อเท็จจริงนั้นในประการที่จำเป็นเสียหายแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง ต้องระวางโทษเช่น เดียวกัน

มาตรา 54 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ หรือผู้ซึ่ง รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้น ได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อ ป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา 55 ความผิดตาม มาตรา 51 และ มาตรา 54 ผู้เสียหายไม่มี สิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง แต่มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการเพื่อ พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 56 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับหรือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ในการใช้ อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้ คณะอนุกรรมการ เลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำให้แทนได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะ เวลาที่กำหนดแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา 57 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจมีความจำเป็นและได้กระทำการ ตามที่ได้ระบุไว้ใน มาตรา 27 (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) อยู่ใน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้ประกอบธุรกิจ กระทำการตาม มาตรา 27 (5) (6) (7) (8) (9) หรือ (10) ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำขออนุญาตดังกล่าว หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มี การยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีบทบัญญัติทั้งในส่วนการกำหนดราคาสินค้า และการป้องกันการผูกขาดรวมอยู่ในฉบับเดียวกัน สมควรปรับปรุงหลัก เกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันการผูกขาดและตราเป็นกฎหมายว่าด้วยการ แข่งขันทางการค้าขึ้นไว้โดยเฉพาะเพื่อให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกัน การกระทำอันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบ ธุรกิจอย่างเป็นระบบ อันจะเป็นการส่งเสริมให้การประกอบธุรกิจเป็นไป อย่างเสรีและป้องกันมิให้เกิดการกระทำอันไม่เป็นธรรมในการประกอบ ธุรกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้